

РЕШЕНИЕ

№ 4277

гр. София, 04.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 14.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Г. Мартинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4747** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 12538 от 24.06.2010 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от ЕКС Л. Ф ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], вх.Б, ет.2, ап.14, чрез управителя В. В. А., срещу Ревизионен акт (РА) № /12.10.2009 г., издаден от И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. град, в частта му, която е потвърдена с Решение № 465/06.04.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (ОУИ) – [населено място], при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта му, с която е определено задължение, произтичащо от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от В. Г. ЕООД. В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че ревизионният акт в тази му част е неправилен и издаден в противоречие с установената фактическа обстановка. Релевира довод, че не са установени факти и обстоятелства, които да навеждат на извод за „липса на доставка на стоки или услуги”, по смисъла на чл. 10 от ЗДДС. Заявява, че липсата на доставка подлежи на доказване, а не следва да се основава на предположение, както е направил органът по приходите. Сочи, че наличието на доставки по спорните фактури е признато от приходната администрация с издадения на доставчика ревизионен акт № 2400771 от 07.11.2007 г. Изразено е искане за отмяна на ревизионния акт, в частта относно непризнато право на приспадане на

данъчен кредит в размер на 139 006,34 лв. по фактури № 0...010 от 01.06.2007 г., № 0...012 от 12.06.2007 г., № 0...015 от 29.06.2007 г. и № 0...016 от 29.06.2007 г., издадени от В. груп ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

Ответникът – директор на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт М. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град (АССГ), в настоящия състав, след като прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На основание чл. 112, ал. 1 от ДОПК е образувано ревизионно производство със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 900621 от 28.01.2009 г., връчена на пълномощник на ревизираното лице на 09.02.2009 г. Определен е срок за приключване на ревизията в рамките на указания по чл. 114, ал. 1 от ДОПК - до два месеца от датата на връчване на заповедта, който в случая тече от 10.02.2009 г. и изтича на 09.04.2009 г. Със заповед № 900125 от 11.03.2009г. ревизионното производство е спряно за времето от 11.03.2009г. до 11.05.2009г., на основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК и подадено от задълженото лице искане вх. № 10-53-00-910 от 11.03.2009 г. Заповедта е връчена на представляващия дружеството на 13.03.2009 г. Производството е възобновено със ЗВР № 903217 от 11.05.2009 г., връчена на управителя на 13.05.2009 г. Конкретизиран е срокът за приключване на ревизията с оглед наличието на двумесечен период на спиране - до 09.06.2009 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК е определен нов срок за завършване на ревизията - до 09.07.2009 г., в рамките на указания по чл. 114, ал. 1 от ДОПК. За целта е издадена ЗВР № 903948 от 03.06.2009 г., връчена на управителя на 05.06.2009 г. Срокът е удължен до 09.08.2009 г. при условията на чл. 114, ал. 2 от ДОПК, за което е издадена ЗВР № 904673 от 06.07.2009 г., връчена на управителя на 09.07.2009 г.

Всички заповеди за възлагане на ревизия и заповедта за спиране на производството са подписани от П. Г. Г., на длъжност началник сектор Ревизии в Дирекция „Данъчно-осигурителен контрол” /ДОК/ при ТД на НАП С. град, оправомощена със заповед № РД-01-131 от 22.03.2007 г., издадена от директора на ТД на НАП С. град.

Предмет на възложената на Екс леге Ф ЕООД ревизия е определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС /отм./ и ЗДДС, в сила от 01.01.2007 г., за отделните данъчни периоди от 29.09.2006 г. до 31.12.2008 г.

В срока и по реда на чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № 904673 от 11.08.2009 г. от лицата, на които е възложено извършването на ревизия. Видно от Таблица 1 към доклада, предложен е за определяне данък върху добавената стойност /ДДС/ за внасяне в размер на 3 794 388,40 лв., вкл. лихви, при деклариран от дружеството ДДС за възстановяване в размер на 375 364,87 лв.

РД е връчен на управителя на дружеството на 13.08.2009 г. С решение № 959 от 27.08.2009 г. и по искане на жалбоподателя е удължен срокът за подаване на възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Такова е подадено с вх. № 10.53.06-7075 от 28.09.2009 г. по регистъра на ТД на НАП С. град, ведно с доказателства: фактури, приемо-предавателни протоколи, комисионни договори, протоколи за покупко-продажба на селскостопанска продукция, разписки за получаване на пари в брой, справки за приети уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда /КТ/, документи на

гръцки език /без превод/, товарителници, инвойс фактури на английски език /без превод/.

Възражението е преценено като неоснователно и е издаден Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] от 12.10.2009 г. от И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град. За издаване на акта същата е оправомощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 904673 от 11.08.2009 г., подписана от възложилния ревизията орган по приходите.

Видно от Таблица 1 към РА, изцяло е възприето предложението на ревизиращия екип досежно размера на определения ДДС за внасяне - 3 861 299,80 лв., включително лихви, изчислени към 12.10.2009 г., при деклариран от жалбоподателя ДДС за възстановяване в размер на 375 364,87 лв.

РА № /12.10.2009 г., издаден от И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. е връчен на управителя на дружеството на 04.11.2009 г. и е обжалван пред директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП с жалба вх. № 10-53-06-8643/18.11.2009 г. на ТД на НАП – С. град. Жалбата е изпратена на решаващия орган и постъпила при същия с вх. № 23-22-1513/23.11.2009 г. на Дирекция ОУИ – С.. На основание чл. 156, ал.7 от ДОПК, между директора на Дирекция ОУИ – С. и ЕКС Л. Ф ЕООД е сключено споразумение, с което срокът за произнасяне по жалбата е продължен с до три месеца, считано от датата на изтичане на законоустановения срок по чл. 155, ал.1 от ДОПК. Във връзка с жалбата и преди изтичане на срока за произнасяне съгласно сключеното споразумение е постановено Решение № 465/06.04.2010 г. на директора на Дирекция ОУИ – [населено място], при ЦУ на НАП, с което ревизионния акт е потвърден в частта относно определеното задължение по реда на ЗДДС за данъчен период м. юни 2007г. В останалата обжалвана част РА е отменен и е указано извършването на повторна ревизия. Срещу потвърдената с решението част на РА № /12.10.2009 г. е подадена жалба до Административен съд – София град, с вх. № 53-00-285/15.04.2010 г. на Дирекция ОУИ – С..

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в рамките на срока за оспорване по реда на чл. 156, ал.1 от ДОПК и от надлежна страна, с право и интерес от оспорване, поради което следва да се приеме за допустима и да бъде разгледана относно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № /12.10.2009 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118, ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия, съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-904673/11.08.2009г., издадена от органа възложил ревизията. Последният е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, т. 4 и ал. 3 от ЗНАП и по силата на заповед № РД-01-131/22.03.2007 г., издадена от директора на ТД на НАП – С. град и заповед № УЧР-517/01.12.2008г., издадена от директора на ТД на НАП – С.. В ревизионното производство не са допуснати процесуални нарушения, които могат да се квалифицират като съществени и да обосноват самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт.

Предмет на оспорване е Ревизионен акт № /12.10.2009 г. в частта относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 139 006,34 лв. по фактури № 0...010

от 01.06.2007 г., № 0...012 от 12.06.2007 г., № 0...015 от 29.06.2007 г. и № 0...016 от 29.06.2007 г., издадени от В. груп ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

В хода на ревизията е инициирана проверка на доставчика В. груп ЕООД, за резултатите от която е съставен Протокол за извършена насрещна проверка № 2210-900621/2/ от 01.07.2009 г. на ТД на НАП С. З.. Установено е, че е дружеството е deregистрирано по ЗДДС от страна на приходната администрация на 30.05.2008 г. По реда на чл. 32 от ДОПК на лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице изх. № 4453 от 30.05.2009 г., във връзка с което са приложени протоколи за проверка на адрес и съобщение по чл. 32 от ДОПК.

В РА е направена констатация, че в процесните фактури е вписан предмет на доставка „комисионна услуга по договор от 11.01.2007 г.”, „по договор”, „аванс по договор за комисионно” и „комисионна услуга по договор от 01.06.2007 г.”.

Предвид резултата от насрещната проверка, при която доставчикът не е открит на адреса за кореспонденция и не е представил счетоводната си и търговска документация, ревизиращият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е получил фактурираните услуги. Поради това е приел, че за признаване право на данъчен кредит не е налице условието по чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС.

По делото е прието заключение на съдебно счетоводна експертиза, неоспорено от страните. Вещото лице не е извършило проверка на счетоводни документи на доставчика В. Г. ЕООД за процесния период, тъй като при проверка в счетоводството на дружеството е установено, че липсват документите за периода 2007 г. Поради посочената причина не е даден отговор на въпроса какви са счетоводните записвания, извършени във връзка с процесните фактури, дали доставчикът В. Г. ЕООД е осчетоводил приход по процесните фактури и дали е осчетоводен съответен разход на този приход и в какво се изразява.

При извършената проверка в счетоводството на Екс Л. Ф ЕООД, вещото лице е констатирало, че ф-ри с №№ 01.06.2007 г., /01.06.2007 г. и /29.06.2007 г. са отчетени като разходи за външни услуги към края на отчетния период 2007 г. Като насрещен приход, свързан с този разход са представени данъчни фактури, издадени от Екс Л. Ф ЕООД към А-Р ООД, както следва:

- ф.№ /01.06.2007 г. на стойност 176056.34 лв. и ДДС 35211.27 лв. с предмет „комисионна услуга по договор от 10.01.2007 г.”, съставена въз основа на Договор от 10.01.2007 г. между двете дружества с предмет Е Л. Ф ЕООД да съдейства при експедиция и доставка на 10000 т. слънчоглед до пристанище В.. Представен е Протокол от 01.06.2007 г. за извършените дейности, подписан от двете страни. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 - Клиенти, респективно по кредита на сметка 703 - Приходи от услуги и 4532 - начислен ДДС при продажбите. Операциите са записани в съответните хронологични регистри на сметки за процесния период. Фактурата е включена в дневник за продажби и СД за ДДС за периода м.06.2007 г.

- ф.№ /07.06.2007 г. на стойност 40029,80 лв. и ДДС 8005,96 лв. с предмет „комисионна услуга по договор от 10.02.2007 г.”, съставена въз основа на Договор от 10.02.2007 г. между двете дружества с предмет Е Л. ФЕООД да съдейства при закупуване на пшеница, реколта 2006 г.,предназначена за продажба на [фирма] и износ за Р. Р.. Представен е Протокол от 07.06.2007 г. за извършените дейности, подписан от двете страни. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 — Клиенти, респективно по кредита на сметка 703 - Приходи от услуги и 4532 -начислен ДДС при продажбите. Операциите са записани в съответните хронологични регистри

на сметки за процесния период. Фактурата е включена в дневник за продажби и СД за ДДС за периода м.06.2007 г.

Съгласно писмени обяснения на управителя на [фирма] В. В. А. към 30.06.2007 г. сумата от 200346.08 лв. по ф-ра 10/06.06.2007 г., издадена от В. Г. ЕООД е призната като текущ разход, тъй като към същата дата е признат прихода от 216086.14 лв. по ф-ри №№/01.06.2007 г. и /07.06.2007 г., издадени от жалбоподателя на А-Р ООД. По тази сделка има превъзлагане на услугите и Е Л. Ф ЕООД реализира приход от ценови разлики.

- ф.№ /13.06.2007 г. на стойност 204600,00 лв. и ДДС 40920,00 лв. с предмет „комисионна услуга по договор от 10.02.2007 г.“, съставена въз основа на Договор от 01.06.2007 г. между двете дружества с предмет Е Л. Ф ЕООД да съдейства за правилното съхранение на пшеница, доставена в база К. за срок от 1 година. Представен е Протокол от 13.06.2007 г. за извършените дейности и определените възнаграждения, подписан от двете страни. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 - Клиенти, респективно по кредита на сметка 703 - Приходи от услуги и 4532 - начислен ДДС при продажбите. Операциите са записани в съответните хронологични регистри на сметки за процесния период. Фактурата е включена в дневник за продажби и СД за ДДС за периода м.06.2007 г.

- ф.№ /21.06.2007 г. на стойност 23984,55 лв. и ДДС 4796,91 лв. с предмет „комисионна услуга по договор от 01.06.2007 г.“, съставена въз основа на Договор от 01.06.2007 г. между двете дружества с предмет Е Л. Ф ЕООД да съдейства при закупуване на пшеница, реколта 2006 г., предназначена за износ за Р. Р.. Представен е Протокол от 21.06.2007 г. за извършените дейности и определените възнаграждения, подписан от двете страни. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 -Клиенти, респективно по кредита на сметка 703 - Приходи от услуги и 4532 -начислен ДДС при продажбите. Операциите са записани в съответните хронологични регистри на сметки за процесния период. Фактурата е включена в дневник за продажби и СД за ДДС за периода м.06.2007 г.

Съгласно писмени обяснения на управителя на Л. Ф ЕООД В. В. А. към 30.06.2007 г. сумата от 217685,58 лв. по ф-ра 12/06.06.2007 г., издадена от В. Г. ЕООД е призната като текущ разход, тъй като към същата дата е признат прихода от 228584,55 лв. по ф-ри №№/13.06.2007 г. и /21.06.2007 г., издадени от жалбоподателя на А-Р ООД. По тази сделка има превъзлагане на услугите и Екс Л. Ф ЕООД реализира приход от ценови разлики.

- ф.№ /29.06.2007 г. на стойност 250000,00 лв. и ДДС 50000,00 лв. с предмет аванс по договор за комисионно. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 - Клиенти, респективно по кредита на сметка 704 -Приходи за бъдещи периоди и 4532 - начислен ДДС при продажбите. Операциите са записани в съответните хронологични регистри на сметки за процесния период. В края на отчетния период данъчната основа по фактурата е отнесена по сметка 703 - Приходи от услуги. Фактурата е включена в дневник за продажби и СД за ДДС за периода м.06.2007 г.

Съгласно писмени обяснения на управителя на Екс Л. Ф ЕООД В. В. А. към 30.06.2007 г. сумата от 235000,00 лв. по ф-ра 15/06.06.2007 г., издадена от В. Г. ЕООД е призната като текущ разход, тъй като към същата дата е признат прихода от 250000,00 лв. по ф-ра №/29.06.2007 г., издадена от жалбоподателя на А-Р ООД. По тази сделка има превъзлагане на услугите и Екс Л. Ф ЕООД реализира приход от ценови разлики.

По силата на ЗДДС /в сила от 01.01.2007г./доставка на стока по смисъла на този закон е

прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката и извършването на услуга. Стока, по смисъла на чл. 5, ал.1 от ЗДДС е всяка движима и недвижима вещь, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер. Алинея втора на същата разпоредба изключва от понятието стока парите в обращение и чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Според чл. 8 от ЗДДС услуга по смисъла на закона е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите когато се касае за минал период спрямо този на проверката, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция. В случай че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип относно съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал.1, т. 4 от Закона за счетоводството. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството, дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява (материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н.). От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

В разглеждания случай, след извършена проверка в счетоводството на Е л Ф ЕООД е установено, че по процесните ф-ри с №№ /01.06.2007 г., [01.06.2007 г. и 29.06.2007 г. е отчетен разход за външни услуги към края на отчетния период 2007 г. Като насрещен приход са представени фактури за услуги, идентични с услугите, които са предмет на фактурите, издадени от В. груп ЕООД. От страна на управителя на Екс леге Ф ЕООД е дадено обяснение, че по тези сделки има превъзлагане на услугите и Екс Л. Ф ЕООД реализира приход от ценови разлики. При проверка в счетоводството на В. Г. ЕООД е установено, че липсват документите за периода 2007г. Поради посочената причина не е даден отговор на въпроса какви са счетоводните записвания, извършени във връзка с процесните фактури, както и дали доставчикът В. Г. ЕООД е осчетоводил приход по процесните фактури и дали е осчетоводен съответен разход на този приход и в какво се изразява.

В чл. 68 от ЗДДС е регламентирано изискване, съгласно което правото на данъчен кредит е неразделно свързано с получени стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стока. Тълкуването на посочените разпоредби налага извода, че реалното извършване на облагаема доставка е задължително условие за възникване на право на приспадане на данъчен кредит. Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и съответно правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки. Необходимо условие за възникване на право на данъчен кредит за вписания във фактурата получател е наличие на реална доставка, а не само документално отразяване на стопанските операции. Същото е в съответствие с чл. 168, параграф 1, б. „а“ от Директива 2006/112 ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност, която поставя като изискване за признаване правото на приспадане на дължимия или платен ДДС в държава-членка, извършването на доставка на стока или услуга от друго данъчно задължено лице.

Жалбоподателят не е представил доказателства, които да удостоверяват, че доставчикът В. груп ЕООД е осъществил конкретната доставка или че разполага с възможност да я осъществи. Представянето единствено на писмени доказателства, представляващи договори и фактури не обосновава по безспорен начин извод за наличие на доставка. Изброените документи са частни такива, по смисъла на ГПК и не се ползват с материална доказателствена сила относно отразените в съдържанието им факти и обстоятелства. Необходимо е да се проследи стокотния поток при доставчика, посредством направените от същия счетоводни записвания, както и наличието на реализация на стоката от получателя. Предвид последното, между страните не е удостоверено наличие на доставка по смисъла на чл. 6, ал.1 от действащия ЗДДС, поради което на ЕКС Л. Ф ЕООД, като получател по фактурите, издадени от посочения доставчик не следва да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит за отразения във фактурите данък. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, основаващи се на обстоятелството, че на доставчика В. груп ЕООД е издаден Ревизионен акт № 2400771/07.11.2007г., съгласно който не са направени корекции по повод на издадените фактури, с получател ЕКС Л. Ф ЕООД. Видно от писмо изх № 16362 от 21.06.2011г. на ТД на НАП – П., офис С. 3., към 21.06.2011г. няма издаден ревизионен акт или акт за прихващане или възстановяване за период 01.06.-30.06.2007г. на В. груп ЕООД, ЕИК:[ЕИК].

На основание изложените съображения, настоящата инстанция намира, че оспореният ревизионен акт е издаден в съответствие с изискванията на процесуалния и материалния закон, поради което жалбата на ЕКС Л. Ф ЕООД следва да бъде приета за неоснователна.

При този изход на делото и изричната претенция на процесуалния представител на директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размер на адвокатските

възнаграждения.

*По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК,
Административен съд – София град*

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕКС Л. Ф ЕООД, срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/12.10.2009 г., издаден от И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. град, в частта му, която е потвърдена с Решение № 465/06.04.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (ОУИ) – [населено място], при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА ЕКС Л. Ф ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], вх.Б, ет.2, ап.14, представлявано от В. В. А., в качеството на управител да заплати на директора на Дирекция ОУИ – С., при ЦУ на НАП, [населено място], [улица] разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 3620,12 лв. / три хиляди шестстотин и двадесет лв. и 12 ст./.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б., в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: